

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2009. év október hó 29. napján** megtartott tárgyaláson meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság 7.B.810/2007/35. számú ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során 7.500,- (hétezer-ötszáz) forint felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 7.B.810/2007/35. számú, 2009. október 13. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat a Btk. 170.§ (1) bekezdés és az (5) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntette miatt 2 év 10 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben eltöltött időt a kiszabott börtönbüntetésbe beszámította. Egyben elrendelte a Budapesti XX., XXI., és XXIII. kerületi Bíróság 2.B.XX. 921/2003/33. számú ítéletével kiszabott - korábban végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett - 1 év 3 hónap börtönbüntetés végrehajtását is.

Ellenben a vádlottat a Btk. 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntettének a kísérlete miatt az ellene emelt vád alól - mivel a vád tárgyává tett bűncselekményt nem a vádlott követte el - felmentette.

A Fővárosi Bíróság rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a kiszabott büntetés súlyosítása és a felmentő rendelkezés jogcímének a megváltoztatása - bizonyítottság hiánya - érdekében, a vádlott és védője felmentés végett élt fellebbezéssel.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.566/2007/10. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen is - az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint a tényállás a sértettet érintő részét az iratok tartalma alapján indokolt korrigálni, és abból azt a helyes ténybeli következtetést kell levonni, hogy a sértettet a vádlott vagy a társaságában lévő férfi bántalmazta. Ennek megfelelően a vádlott

felmentésének a jogcíme a bizonyítottság hiánya, szemben az ítéletben megállapítottal, miszerint nem a vádlott követte el az e sértett sérelmére megvalósított bűncselekményt.

Továbbmenően az ügyészség a vádlott terhére rótt életveszélyt okozó testi sértés esetében az elkövetés garázda jellege, a sértett bántalmazásának indokolatlansága és a korábbi büntetés jogerőre emelkedését 2 hónappal követő újabb elkövetés miatt a büntetés kiszabási körülmények kiegészítése mellett a kiszabott főbüntetés súlyosítását, egyebekben a törvényes rendelkezések helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános tárgyalásán a védő fenntartotta a vádlott felmentését célzó fellebbezését az életveszélyt okozó testi sértés büntetével kapcsolatban, amelyet a bizonyítékok eltérő értékelésére alapított helyes következtetések levonásával indokolt. Hangsúlyozta, hogy nem lehet kizárólag az orvos-szakértői véleményre alapozva marasztaló határozatot hozni.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslatok alapján eljárva az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes körben felülbírált.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartása mellett körültekintő és igen alapos bizonyítási eljárást folytatott le, amelyben az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges, és azt megalapozó bizonyítékokat egyaránt beszerezte és értékelési körébe vonta. A tárgyaláson az ellentmondó nyomozati adatokat, az iratokból kitűnő ellentéteket és bizonytalanságokat tisztázta, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte, logikus, ésszerű mérlegeléssel megalapozott ítéleti tényállást állapított meg.

A nyomozati anyag tükrében a tárgyaláson nagy jelentőséget tulajdonított és a sértettek vallomásának pontosítására az ellentétek tisztázására. A személyi bizonyítás alapján felderített körülmények összhangban álltak az okirati bizonyítékokkal és a szakértők megállapításaival, segítették együttes értékelésüket, és az ellentétesnek tűnő bizonyítékok értelmezését. Az igen alapos és részletes bizonyítás eredményeként megnyugtatóan lehetett állást foglalni arról, hogy az elkövetéshez eszközül használt kés a vádlotté volt, a támadóan fellépő társaságból csak ő rendelkezett késsel, az pedig fel sem merült, hogy a vádlott társai közül másik személy akár ezt, akár más kést használt volna. A vádlott volt az, aki a tőle lefoglalt késsel a sértettet megszúrta és a hátán közvetett életveszélyt okozó sérülést okozott. A cselekményt követően rövid időn belül a helyszín közelében a rendőrök által igazoltatott vádlott motozásakor a kés az ő zsebéből csukott állapotban került elő. A kés pengéjén a szakértői vizsgálat eredményeként kimutatható volt a sértett és a vádlott véréből származó kevert DNS tulajdonságok, a markolatán pedig kizárólag a vádlott vérének DNS tulajdonságai voltak kimutathatóak. A szakértői vélemény egyértelmű, kategorikus megállapítása cáfolja

a vádlott védekezését, miszerint a csukott állapotban lévő, a zsebéből kicsúszó kés beleesett a vértócsába, akkor miért csupán a pengéje szennyeződött a sértett vérével. Azt pedig a vádlott is elismerte, hogy társainál nem volt kés, és a büfében a dulakodás során sem észlelte más kés használatát.

A tanú határozottan nyilatkozott arról, hogy a vérző szájú és orrú vádlott tartotta a kést, melyet utóbb felé is dobásra emelt. A tanú nemcsak a tablón és a tárgyalóteremben ismerte fel a vádlottat, de név szerint is megjelölte a rá hasonlító ismerőst, amely hasonlóság már a vádlott büfébe történt belépésekor feltűnő volt és a későbbi beazonosítását megkönnyítette.

A sértett a tárgyaláson 100 % pontossággal jelentette ki, hogy nem a vádlott volt az a személy, aki őt bántalmazta. Ellenben pontosan beazonosította az ügyben tanúként szereplő, a vádlott társaságában lévő tanú személyben azt, aki őt sörösuveggel fejbe verte és a büfében való megjelenés után „fő bajkeverőként” viselkedő személy volt.

A Fővárosi Bíróság az indokolási kötelezettségét színvonalasan, körültekintően, iratszerűen és teljes körben teljesítette, ezért a mérlegelésének eredményeként megállapított hiánytalan tényállás a másodfokú eljárásban is irányadó volt, és a felülbírálata alapját képezte.

Ezért nem vezethettek eredményre a tényállást támadó perorvoslatok egyik fél részéről sem. Mind az ügyész a felmentő rendelkezés jogcímének vitatásakor, mind pedig a védelem a vádlott felmentését célzó indítványában a helyesen és törvényesen mérlegelt tényállást támadta, és indítványát a bizonyítékok eltérő mérlegelésére alapította, amelyre megalapozott ítéleti tényállás mellett nincs törvényes lehetőség.

A Fővárosi Bíróság a megállapított tényállásból okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére, és törvényesen minősítette a cselekményt életveszélyt okozó testi sértés büntettének, jogi indokolása is mindenben helytálló.

Nem tévedett abban sem a felmerült bizonyítékok tükrében, hogy a sértett sérelmére elkövetett súlyos testi sértés büntette kísérletét nem a vádlott követte el.

A Fővárosi Bíróság a büntetés kiszabása során az alanyi és tárgyi enyhítő és súlyosító körülményeket szinte hiánytalanul felsorolta. Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől bekövetkezett egy éves időmúlás további objektív büntetést csökkentő tényező. Ugyanakkor nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményének indokolatlan és garázda jellegét. A vádlott nemcsak a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el a korábbihoz hasonló jellegű cselekményét, de rövid idővel annak jogerős kihirdetése után.

A Fővárosi Bíróság által kiszabott büntetés a kiegészített súlyosító és enyhítő körülmények mellett sem tekinthető eltúlzottan enyhe büntetésnek. A vádlott cselekményével megnyitotta a sértett mellüregét, de szervi sérülést nem okozott, az

életveszély közvetett volt. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés méltányos, azonban nem törvénysértően enyhe, kifejezi a vádlott személyének veszélyességét és az általa elkövetett bűncselekménynek a tárgyi súlyát és alkalmas a speciális preventív célok biztosítására. Lényeges súlyosítása nem indokolt, a kisebb mértékű megváltoztatás pedig törvényi tilalom alá esik.

A Fővárosi Bíróság ítéletének egyéb járulékos rendelkezései is törvényesek, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371.§-a szerint helybenhagyta. A végzés ellen a további fellebbezés lehetőségét a Be. 386.§-a kizárja.

B u d a p e s t, 2009. év október hó 29. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró***

***Dr. Kiss Sándor s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 7.B.810/2007/35. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.323/2008/9. számú végzése folytán jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2009. év október hó 29. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Kiadmány hitelül:
tisztviselő***